

Василевсът не отговори. Той самият вече не знаеше дали ще може да издържи. Отдавна вече не бе имал вест откъм морските ^{си} защитни сили. Какво правеха войските му при Истрия? Той никога не беше очаквал, че Търново ще се държи толкова дълго... И закопня за прохладните градини на своите дворци край Босфора, за игрите и пантомимите, за веселбите и пиршествата... А ако войските му откажеха да се бият, щом не получ^{ва}т запла^{та} си? И Исак Ангел усети как леден страх пропълзва по жилите му. Тук хората защитаваха земята си и ^{се} държа^{ха}. А неговите наемници се биеха само докато им се плаща... Кой можеше да помисли, че тия проклети варвари ще удржат толкова време?

Севастократор Алексей, който се отегчаваше повече от брат си, накара да доведат беглеца, който ~~бе~~ бил заловен тази вечер, за да каже последните новини за обсадената крепост.

Влезе един младеж с брадясало, изпито лице. Очите му трескаво блуждаеха. Той едва се държеше на краката си. Двамата братя го изгледаха с презрение и съжаление.

Алексей жлъчно се усмихна.

- Ще запомните кога сте изживяли обсадата на Търновград! До кога мислят вашите там да чакат... Какво чакат, наистина, да измрат като мухи ли?

Младежът разбираше гръцки. Устните му затрепераха.

- Чакат! Докато дойде помощ всички ще загинем! Куманите минали Истрия, но докато стигнат до Търново, всички ще измрем от жажда. В крепостите няма вече капчица вода. Реката пресъхна. Водохранилищата се изчерпиха.

Исак Ангел не чу нищо друго.

Куманите минали Истрия? Най-много след два дни те бяха тук! Дори по-скоро,,. Летящата куманска конница може да вземе